

चाळिसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास - क्रमांक एक

भविष्यवाण्यांचे उघडणे: शेवटचे दिवस, यहूदाचा सिंह, आणि प्रकटीकरणातील अंतिम हालचाली

Jeff Pippenger

2024-09-06

प्रकटीकरणाच्या पाचव्या अध्यायात, यहूदाच्या वंशातील सिंह हा ख्रिस्ताच्या त्या स्थानाचे प्रतिनिधित्व करतो की जो देवाच्या वचनावर त्याच्या इच्छेनुसार शिक्का मारण्यास व तो उघडण्यास विजयी ठरला. १९८९ मध्ये, १८६३ च्या बंडानंतर एकशे सव्वीस वर्षांनी, यहूदाच्या वंशातील सिंहाने दानियेलाच्या अकराव्या अध्यायातील शेवटची सहा वचने उघड केली. ही वचने १७९८ मधील पोपसत्तेच्या प्राणघातक जखमेपासून सुरू होतात, आणि त्या पोपसत्तेची जखम कशी बरी होणार आहे याच्या साक्षीची ओळख करून देतात, तसेच त्यापलीकडे जाऊन पोपसत्तेच्या अंतिम प्राणघातक जखमेपर्यंत पोहोचतात. ही वचने जिथे संपतात तिथूनच सुरू होतात; पोपसत्ताक रोमाच्या न्यायापासून.

ही सहा वचने पोपसत्तेच्या प्राणघातक घावाच्या बरे होण्याचे वर्णन करतात, तसेच अजगर, पशू आणि खोटा संदेशा यांच्या त्रैकिक संघटनेमुळे जग आर्मगेदोनाकडे कसे नेले जाते हेही दर्शवितात; ज्याची ओळख पंचेचाळीसाव्या वचनात “समुद्रांच्या मध्ये आणि गौरवशाली पवित्र पर्वताजवळ” अशी करून दिली आहे.

अल्फा आणि ओमेगा हे ख्रिस्ताच्या त्या स्वभावाचे प्रतिनिधित्व करतात की जो आरंभीद्वारे शेवटाचे चित्रण नेहमी करतो. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची सुधारणा-चळवळ ही तिसऱ्या देवदूताची चळवळ आहे; तीच ती समाप्तीची चळवळ आहे, जिने तिच्या आरंभीद्वारे पूर्वछाया धारण केली होती, आणि तो आरंभ पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या मिलराइट चळवळीत होता. मिलराइट चळवळीची सुरुवात समाप्तीच्या काळात, 1798 मध्ये झाली; हाच तो बिंदू आहे जिथून दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटची सहा वचने आरंभ होतात, आणि ती चळवळ 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी न्यायकार्याच्या प्रारंभी समाप्त झाली. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची चळवळ संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापाशी समाप्त होते.

अंतकाळातील चळवळीच्या प्रारंभी, १९८९ मध्ये, यहूदाच्या वंशातील सिंहाने दानिएल अध्याय अकराव्या शेवटच्या सहा वचने उघड केली; आणि चळवळीच्या समाप्तीच्या वेळी, रविवारच्या कायद्याच्या अगदी आधी, तो दानिएल अध्याय अकराव्या चाळीसाव्या वचनातील गुप्त इतिहास उघड करतो. दानिएलमधील कोणता भाग उघड केला जातो याविषयी सिस्टर व्हाइट यांची भाष्ये १९८९ मधील उघडकीस येण्यास संबोधित करतात, तसेच जुलै २०२३ मध्ये सुरू झालेल्या उघडकीस येण्यालाही संबोधित करतात.

“जे पुस्तक मुद्रांकित करण्यात आले होते, ते प्रकटीकरणाचे पुस्तक नव्हते, तर दानियेलाच्या भविष्यवाणीतला तो भाग होता जो शेवटच्या दिवसांशी संबंधित होता. पवित्र शास्त्र म्हणते, ‘परंतु हे दानियेला, तू हे शब्द बंद करून ठेव, आणि शेवटच्या काळापर्यंत पुस्तक मुद्रांकित कर; पुष्कळ जण इकडेतिकडे धावतील, आणि ज्ञान वाढेल’ (दानियेल 12:4). जेव्हा ते पुस्तक उघडण्यात आले, तेव्हा ही घोषणा करण्यात आली, ‘यापुढे काळ राहणार नाही.’ (पाहा प्रकटीकरण 10:6.) दानियेलाचे पुस्तक आता अमुद्रांकित झाले आहे, आणि ख्रिस्ताने योहानाला दिलेले प्रकटीकरण पृथ्वीवरील सर्व रहिवाशांपर्यंत पोहोचणार आहे. ज्ञानाच्या वाढीद्वारे एका लोकसमुदायाची तयारी करण्यात येणार आहे, जेणेकरून ते उत्तरकाळात स्थिर उभे राहतील....”

“पहिल्या देवदूताच्या संदेशात मनुष्यांना आपल्या सृष्टीकर्त्या देवाची उपासना करण्यास बोलाविण्यात येते, ज्याने जग आणि त्यामधील सर्व वस्तू निर्माण केल्या. त्यांनी पोपसत्तेच्या एका संस्थेला मान दिला आहे, त्यामुळे यहोवाच्या नियमशास्त्राला निष्फळ ठरविले आहे; परंतु या विषयावरील ज्ञानात वाढ होणार आहे.” Selected Messages, book 2, 105, 106.

१९८९ मध्ये दानिएलच्या पुस्तकातील शेवटच्या दिवसांशी संबंधित भाग हा अकराव्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांचा होता; आणि जसे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीचा प्रवास त्यांच्या चळवळीच्या समाप्तीकडे पोहोचतो, तसे दानिएलच्या पुस्तकातील जो भाग उलगडला जात आहे तो म्हणजे चाळीसाव्या वचनातील गुप्त इतिहास, जो १९८९ पासून अमेरिकेतील रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास दर्शवितो. चाळीसाव्या वचनातील गुप्त इतिहास हाच त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा इतिहास आहे. प्रत्येक संदेशा त्या कालखंडाविषयी साक्ष देतो.

या उताऱ्यात, “शेवटच्या दिवसांत उभे राहण्यास एका लोकसमूहाची तयारी करण्यासाठी” होणारी ज्ञानवृद्धी १९८९ मध्ये शेवटच्या सहा वचने उघडली जाणे याचे प्रतिनिधित्व करते; आणि पुन्हा तीच चाळीसाव्या वचनातील गुप्त इतिहास उघडला जाणे याचेही प्रतिनिधित्व करते. या दोन्ही इतिहासांत प्रेरणा हे ओळख करून देते की पोपसत्तेबाबत आणि रविवारच्या कायद्याबाबत ज्ञानवृद्धी होणार आहे. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीच्या आरंभी आणि समाप्तीला, दानियेल अध्याय बारा मध्ये दर्शविल्याप्रमाणे, ही ज्ञानवृद्धी तीन-टप्प्यांची कसोटीची प्रक्रिया निर्माण करते.

आणि तो म्हणाला, दानिएला, तू आपल्या मार्गाने जा; कारण शेवटच्या काळापर्यंत हे शब्द बंद व मुद्रांकित ठेवलेले आहेत. पुष्कळ जण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, आणि परीक्षिते जातील; परंतु दुष्ट दुष्टपणे वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; पण ज्ञानी समजतील. दानिएल 12:9, 10.

सर्व पवित्र सुधारणा-चळवळींप्रमाणेच, दानिएलाने “शुद्ध केलेले, शुभ्र केलेले, आणि परीक्षित केलेले” असे दर्शविलेले हे तीन टप्पे दैवी प्रतीकाच्या अवतरणाचा मार्गचिन्ह दर्शवितात; त्यानंतर अपयशी ठरलेल्या भविष्यवाणीची परीक्षा येते; आणि मग तिसरी अशी कसोटी येते जी उघडलेल्या ज्ञानवाढीचा स्वीकार किंवा नकार यावरून विकसित होणाऱ्या दोन वर्गांचे स्वरूप प्रकट करते. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीच्या आरंभी हे तीन टप्पे १९ सप्टेंबर २००१, त्यानंतर १८ जुलै २०२०, आणि मग रविवारचा कायदा असे होते. ह्याच त्या चळवळीच्या समाप्तीच्या वेळी हे तीन टप्पे जुलै २०२३, मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशाचे आगमन, आणि रविवारचा कायदा असे आहेत.

जुलै २०२३ मध्ये उलगडलेला, देवाच्या लोकांना उभे राहण्यासाठी तयार करणारा संदेश, भविष्यवाणीतील सत्याच्या अनेक रेषा समाविष्ट करतो; आणि त्या रेषांबरोबर यहेज्केलच्या सदतीसाव्या अध्यायातील मृत, कोरड्या हाडांचाही समावेश आहे. यहेज्केल दोन संदेश प्रस्तुत करतो. पहिला संदेश हाडांना पुन्हा एकत्र आणतो; परंतु दुसऱ्या संदेशापर्यंत इस्राएल आपल्या पायांवर एक प्रबळ सैन्य म्हणून उभा राहिला नव्हता. प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातील दोन साक्षीदार पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण झाल्यावर उभे राहिले.

आणि साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यामध्ये प्रवेशला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि ज्यांनी त्यांना पाहिले त्यांच्यावर मोठी भीती पडली. प्रकटीकरण 11:11.

यहेज्केल हाच सत्य उपदेश करतो.

आणि तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, आपल्या पायांवर उभा राहा, आणि मी तुझ्याशी बोलेन. तो माझ्याशी बोलला तेव्हा आत्मा माझ्यामध्ये प्रवेशला आणि त्याने मला माझ्या पायांवर उभे केले, म्हणजे जो माझ्याशी बोलत होता त्याचे मी ऐकले. यहेज्केल २:१, २.

जेव्हा सिस्टर व्हाइट म्हणतात, “ज्ञानवृद्धीद्वारे एका लोकास शेवटच्या दिवसांत उभे राहण्यास तयार केले जाणार आहे,” तेव्हा त्या ज्ञानवृद्धीची ओळख दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील “तेल” अशी करून दिली आहे; आणि हे “तेल” “देवाच्या आत्म्याचे संदेश” तसेच “पवित्र आत्मा,” आणि “चारित्र्य” यांचेही प्रतिनिधित्व करते.

जुलै २०२३ आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या दरम्यान ज्ञानाची वाढ होत आहे, जी देवाच्या लोकांना जीवन देते, आणि ते उभे राहतात. ते उभे राहतात, याचा अर्थ असा की त्या काळी जे संदेशाचे “तेल” उघड करण्यात आले होते, ते त्यांच्याजवळ आहे. जेव्हा त्यांच्या पात्रांत पवित्र आत्मा असतो तेव्हा ते उभे राहतात, आणि

जेव्हा देवाच्या मुद्रेसाठी सिद्ध केलेले चरित्र त्यांच्याजवळ असते तेव्हाही ते उभे राहतात.

जुलै २०२३ मध्ये सुरू झालेल्या पहिल्या परीक्षेच्या टप्प्यानंतर असा एक कालावधी आला, जो त्या उमेदवारांना तेल स्वीकारण्याची किंवा नाकारण्याची संधी देतो. जे स्वीकारतात, त्यांच्यावर शिक्का मारला जातो आणि मग लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी त्यांना एक ध्वजचिन्ह म्हणून उंचावले जाते. जे तेल नाकारतात, त्यांना प्रबळ भ्रम प्राप्त होतो.

ते उमेदवार जुलै २०२३ मध्ये आध्यात्मिक निद्रेतून जागृत करण्यात आले, आणि त्यानंतर त्यांच्या वैयक्तिक कृपाकालाच्या समाप्तीपूर्वीच्या अंतिम परीक्षेच्या प्रक्रियेसमोर त्यांना उभे केले गेले. ती परीक्षेची प्रक्रिया पशूच्या प्रतिमेच्या स्थापनेशी संबंधित अशा एका भविष्यवाणीपर परीक्षेच्या संदर्भात निश्चित करण्यात आली होती, त्या काळात जेव्हा तेच उमेदवार पुन्हा जीवन पावून अंतःकरणात ख्रिस्ताची प्रतिमा धारण करणार होते. ज्या भविष्यवाणीपर रचनेत ही परीक्षा पूर्ण केली जाणार आहे, ती १९८९ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास आहे. त्या उमेदवारांच्या जागृत होण्यात आलेल्या असमर्थतेमुळे प्रभूने पाखंडी मतप्रवाहांना प्रवेश करू दिला.

“देव आपल्या लोकांना जागृत करील; जर इतर उपाय निष्फळ ठरले, तर त्यांच्या मध्ये विधर्मी शिकवणी येतील, ज्या त्यांची चलनी परीक्षा घेतील, आणि भूसा गव्हापासून वेगळा करतील. प्रभु आपल्या वचनावर विश्वास ठेवणाऱ्या सर्वांना झोपेतून जागे होण्यास बोलावितो. या काळास अनुरूप असा अमूल्य प्रकाश आला आहे. हे बायबलमधील सत्य आहे, जे आपल्या अगदी समोर उभ्या असलेल्या संकटांना दर्शविते. हा प्रकाश आपल्याला शास्त्रांचा परिश्रमी अभ्यास करण्यास आणि आपण धारण केलेल्या मतांची अत्यंत चिकित्सक छाननी करण्यास प्रवृत्त करावा. देवाची इच्छा आहे की सत्याचे सर्व पैलू आणि मते प्रार्थना व उपवास यांसह सखोल आणि चिकाटीने शोधली जावीत.” Testimonies, volume 5, 708.

सर्व संदेष्टे शेवटच्या दिवसांबद्दल भाष्य करतात; म्हणून या शेवटच्या दिवसांत, जुलै २०२३ मध्ये, प्रभूने आपल्या लोकांना “जागृत” करण्याचा प्रयत्न केला; परंतु त्याचे प्रयत्न निष्फळ ठरले, आणि त्याने इशान्याकरिता, अंताची समीपता दर्शविण्यासाठी, अॅडव्हेंट इतिहासातील रोमच्या एका प्रतीकासंबंधी पहिला वाद पुन्हा घडू दिला. हे त्याने असे असतानाही केले की “मूल्यवान प्रकाश” “या काळासाठी योग्य असा” “आला होता.” जुलै २०२३ मध्ये जो प्रकाश आला, तो “बायबल सत्य आहे, जो आपल्या अगदी समोर उभ्या असलेल्या संकटांना दाखवितो.” त्या प्रकाशाने “आपल्याला पवित्रशास्त्राचा परिश्रमी अभ्यास आणि आपण धरून ठेवलेल्या भूमिकांचे अत्यंत चिकित्सक परीक्षण” करण्याकडे नेले पाहिजे होते.

दानिएल अकराच्या दहाव्या ते पंधराव्या वचनांत चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास दर्शविला आहे; कारण अल्फा आणि ओमेगा यांनी दानिएलच्या अंतिम भविष्यवाणीचा शेवट तिच्या आरंभावरून स्पष्ट केला. १८ जुलै, २०२० रोजी झालेल्या निराशेपूर्वी सैतानाने दहाव्या ते पंधराव्या वचनांविषयी गोंधळ निर्माण केला होता, कारण त्याला माहीत होते की अध्यायाचा आरंभ हा अध्यायाच्या शेवटाचे प्रतिनिधित्व करण्याची किल्ली होता. मग चौदाव्या वचनातील मूळ वादविवाद मांडला गेला.

“महान फसवणूक करणाऱ्याला याहून अधिक कोणत्याही गोष्टीची भीती वाटत नाही की आपण त्याच्या युक्त्यांशी परिचित होऊ.” The Great Controversy, 516.

त्या वचनांचा अर्थ व उद्देश गोंधळात टाकण्याच्या सैतानी प्रयत्नांवरून हे स्पष्ट होते की, ती आता एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये असणाऱ्यांसाठी उमेदवारांची चाळणी करित असलेल्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचा एक महत्त्वाचा भाग आहेत. सिस्टर व्हाइट यांनी यावर भर दिला आहे की, दानियेल अकरामध्ये १७९८ मध्ये समाप्तीच्या काळापूर्वी पूर्ण झालेला जो इतिहास दर्शविला आहे, तोच शेवटच्या सहा वचनांमध्ये पुनरावृत्त केला आहे.

“आपल्याला गमावण्यास वेळ नाही. संकटमय काळ आपल्या पुढे आहे. जग युद्धाच्या आत्म्याने ढवळून निघाले आहे. लवकरच भविष्यवाण्यांमध्ये सांगितलेल्या संकटांच्या घटना घडतील. दानियेलाच्या अकराव्या अध्यायातील

भविष्यवाणी जवळजवळ तिच्या संपूर्ण परिपूर्तीपर्यंत पोहोचली आहे. या भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीत जे इतिहासातील बरेच काही घडले आहे, त्याची पुनरावृत्ती होईल.” Manuscript Releases, क्रमांक 13, 394.

माझा असा दावा आहे की पहिल्या ते एकोणचाळीसाव्या वचनांमध्ये दर्शविलेला संपूर्ण इतिहास अध्यायाच्या शेवटच्या सहा वचनांमध्ये पुन्हा सांगितला आहे. तसेच, माझा असा ही दावा आहे की शेवटच्या दिवसांचा इतिहास, जो 22 ऑक्टोबर 1844 रोजी आरंभ झालेल्या न्यायनिवाड्याच्या समाप्तीचा इतिहास आहे, तो दोन प्रमुख भविष्यसूचक कालखंडांद्वारे दर्शविला आहे. पहिला कालखंड देवाच्या घराण्यावर पूर्ण होणाऱ्या न्यायनिवाड्याचे प्रतिनिधित्व करतो; त्यानंतर असा एक कालखंड येतो, ज्यामध्ये देवाच्या घराण्याबाहेरील लोकांसाठी न्यायनिवाडा पूर्ण केला जातो. पहिला कालखंड 1989 मध्ये सुरू झाला आणि संयुक्त संस्थानांतील रविवार कायद्यापर्यंत समाप्त होतो; आणि तोच पुढे दुसऱ्या कालखंडाच्या आरंभाची खूण ठरतो, जो मिखाएल उभा राहतो आणि मानवी कृपाकाल संपतो तेव्हा समाप्त होतो. चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहासही 1989 मध्ये सुरू होतो आणि एकेचाळीसाव्या वचनात, म्हणजे संयुक्त संस्थानांतील रविवार कायद्यापाशी, समाप्त होतो.

तो हाच इतिहास त्याच अध्यायातील दहाव्या ते पंधराव्या वचनांतील इतिहास आहे. हा इतिहास १७९८ मधील अंतकाळापासून २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी न्यायनिवाडा सुरू होईपर्यंतच्या मिलराईटांच्या इतिहासाशी समांतर आहे. हे दोन्ही इतिहास ख्रिस्ताच्या जन्मापासून आरंभ होऊन क्रूसावर समाप्त झालेल्या भविष्यवाणीमय इतिहासाशी समांतर चालतात.

१९८९ मध्ये आरंभ होणाऱ्या इतिहासामध्ये ११ सप्टेंबर २००१ रोजी सुरू झालेला परीक्षेचा कालावधी समाविष्ट आहे; हा कालावधी ११ ऑगस्ट १८४० रोजी सुरू झालेल्या परीक्षेच्या कालावधीने आणि ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी सुरू झालेल्या परीक्षेच्या कालावधीने प्रतिरूपित करण्यात आला आहे. पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती अनेक भविष्यवाणीपर ऐतिहासिक रेषांद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आली आहे. त्याच कालखंडाच्या त्या प्रतिरूपांपैकी एक म्हणजे एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाचा काळ, जो ११ सप्टेंबर २००१ रोजी सुरू झाला आणि लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यास समाप्त होतो. चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास २२ ऑक्टोबर १८४४ पासून १८६३ च्या बंडापर्यंतच्या रेषेशीही अध्यारोपित केला जाऊ शकतो.

२२ ऑक्टोबर १८४४ हा तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाचा चिन्हांकित दिवस ठरला. कोणत्याही भविष्यवाणीतील देवदूताच्या आगमनाप्रमाणे, त्याच्याकडेही एक संदेश होता, जो खाल्ला जाणे अपेक्षित होते, परंतु तसे झाले नाही; आणि फिलाडेल्फियन मिलेरवाद लाओदिकीया मिलेरवादामध्ये परिवर्तित झाला, १८६३ पूर्वीच, जेव्हा त्यांनी औपचारिकरीत्या 'सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट' हे नाव धारण केले आणि आजपर्यंत बंडखोरीच्या अरण्यात भटकू लागले. १८४४ ते १८६३ हा इतिहास अशा लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये असण्याच्या बोलावणीचा नकार करतात. ते दानिएलच्या बाराव्या अध्यायातील दुष्ट, यिर्मयाच्या उपहासकांच्या सभेतील लोक, योहानाच्या सैतानाच्या सभागृहातील लोक, आणि मत्तयाच्या मूर्ख कुमारी आहेत.

ख्रिस्ताने “दानिएल संदेष्ट्याने सांगितलेली उजाडपणाची घृणास्पद वस्तू” असे ज्या इशारा-संदेशाद्वारे दर्शविले आहे, तो पुढे येणाऱ्या नाश व विखुरणाच्या आधी पलायन करण्याचा इशारा दर्शवितो. इ.स. 66 मध्ये, रोमन सेनापती सेस्तियुस याने मूर्तिपूजक रोमच्या युगातील ख्रिस्ती लोकांसाठी त्या इशाराच्या पूर्तता केली. पहिल्या शतकात प्रेरित पौलाने तोच इशारा त्या ख्रिस्ती लोकांसाठी नोंदवून ठेवला, जे पोपसत्ताक रोमच्या युगात क्लेश भोगणार होते. शब्बाथ पाळणाऱ्यांनी शहरांतून बाहेर पडून ग्रामीण भागात राहावे, हा इशारा 1888 मध्ये आला, त्याच वर्षी ब्लेअर विधेयक मांडले गेले, जे रविवार राष्ट्रीय विश्रांतीदिन म्हणून स्थापन करण्याचा पहिला प्रयत्न होता. ब्लेअर विधेयक हे ख्रिस्ताने दानिएलच्या उजाडपणाच्या घृणास्पद वस्तूविषयी केलेल्या उल्लेखाच्या पूर्ततेत पलायन करण्याचा इशारा होते.

इ.स. ६६ मध्ये सेस्तियसच्या बाबतीत जसे झाले, तसेच ब्लेअर बिलही दैवी व्यवस्थेने मागे घेण्यात आले. १८८८ हे ११ सप्टेंबर २००१ याचे प्रतिरूप ठरते, कारण सिस्टर व्हाईट या दोन्ही इतिहासांमध्ये प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूताचे अवतरण चिन्हित करतात. शेवटच्या दिवसांत शहरांमधून पळून जाण्याची चेतावणी ११ सप्टेंबर २००१ रोजी

अमलात आली. म्हणून १८८८ मधील ब्लेअर बिल हे २००१ च्या पॅट्रियट अॅक्टचे प्रतिकरूप होते. जो देवदूत ११ सप्टेंबर २००१ रोजी उतरला, तो प्रकटीकरण अठराव्या पहिल्या तीन वचनांमध्ये अंतिम चेतावणीचा संदेश जाहीर करतो, आणि अंतिम चेतावणीचा संदेश हाच तिसऱ्या देवदूताचा संदेशही आहे, जरी चौदाव्या अध्यायातील तिसऱ्या देवदूताद्वारे दर्शविला गेलेला संदेश अठराव्या अध्यायातील सत्याच्या अभिव्यक्तीसारखाच नसला तरी. ओळीवर ओळ, ते एकच चेतावणीचा संदेश आहेत.

दानियेल संदेशाने उच्चारलेली उजाडपणाची घृणास्पद वस्तु ही ख्रिस्ताने दिलेले एक चिन्ह होते, ज्याद्वारे त्याच्या लोकांनी आपल्या संरक्षणासाठी केव्हा पळून जावे हे ओळखावे. तो एक इशान्याचा संदेश आहे, आणि म्हणूनच तो अंतिम इशान्याचा संदेश असलाच पाहिजे, जरी तो प्रकटीकरणाच्या चौदाव्या अध्यायात तसेच अठराव्या अध्यायात दर्शविलेल्या संदेशापेक्षा भिन्न शब्दांत व्यक्त केला गेला असला तरी. यिर्मया पंधरा यांच्या सोळाव्या वचनापासून सुरू होणारा इतिहास हा इशान्याच्या परीक्षेच्या संदेशाचाच तोच संदेशीय कालखंड आहे. तो तेव्हा आरंभ होतो जेव्हा यिर्मया देवाचे वचन खातो, आणि ते त्या वेळी घडते जेव्हा देवदूत खाली उतरतो, जसे न्यू यॉर्क शहरातील महान इमारती कोसळल्या तेव्हा तो उतरला होता.

जेव्हा यिर्मया घोषित करतो, "तुझे शब्द मला प्राप्त झाले, आणि मी ते खाल्ले; आणि तुझे वचन माझ्या हृदयाचा आनंद व उल्लास झाले," तेव्हा तो दानियेलाच्या पहिल्या अध्यायातील आहारावरील पहिल्या परीक्षेचे, तसेच प्रकटीकरणाच्या दहाव्या अध्यायात योहानाने देवदूताच्या हातातून पुस्तक घेऊन ते खाल्ल्याचे प्रतिनिधित्व करतो. संदेशाचे खाणे तेव्हा आरंभ होते जेव्हा एक देवदूत येतो, आणि देवदूत येतो तेव्हा एक उघडलेली परीक्षेची भविष्यवाणी अस्तित्वात येते. देवदूत येतो तेव्हा पहिला परीक्षेचा कालखंड सुरू होतो आणि दुसरा परीक्षेचा कालखंड सुरू होतो तेव्हा तो समाप्त होतो; आणि मिखाएल उभा राहतो तेव्हा दुसरा परीक्षेचा कालखंड समाप्त होतो.

जेव्हा देवदूत येतो, तेव्हा उत्तरकालीन पाऊस पडू लागतो.

"उत्तरकाळचा पाऊस देवाच्या लोकांवर पडणार आहे. एक सामर्थ्यवान देवदूत स्वर्गातून खाली येणार आहे, आणि संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने प्रकाशित होणार आहे." Review and Herald, April 21, 1891.

उत्तरकालीन पाऊस तोच प्राप्त करतात जे यिर्मयाच्या जुन्या मार्गात चालतात.

परमेश्वर असे म्हणतो, रस्त्यांवर उभे रहा, पाहा, आणि जुन्या वाटांबद्दल विचारा, चांगला मार्ग कोठे आहे ते शोधा, आणि त्यात चाला; म्हणजे तुमच्या जीवांना विश्रांती मिळेल. परंतु त्यांनी म्हटले, आम्ही त्यात चालणार नाही. तसेच मी तुमच्यावर पहारेकरी नेमले, असे सांगून, रणशिंगाच्या आवाजाकडे लक्ष द्या. परंतु त्यांनी म्हटले, आम्ही ऐकणार नाही. यिर्मया ६:१६, १७.

"पहारेकरी" जो "तुतारी" फुंकतात, ती 1888 मध्ये जोन्स आणि वॅगनर यांनी सादर केलेली लाओदीकेयाचा संदेश होय.

मोठ्याने हाक मार, अजिबात आवरू नकोस; तुझा आवाज तुरईसारखा उंच कर, आणि माझ्या लोकांना त्यांचा अपराध, व याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखव. यशया 58:1.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनास प्रारंभ झाला. लाओदिकीया यास एक इशान्याचा संदेश घोषित करण्यात आला.

"A. T. Jones आणि E. J. Waggoner यांच्याद्वारे आम्हांस देण्यात आलेला संदेश हा लाओदिकीया चर्चसाठी देवाचा संदेश आहे, आणि जे कोणी सत्यावर विश्वास असल्याचा दावा करतात, तरीही देवाने दिलेल्या किरणांचे प्रतिबिंब इतरांवर पडू देत नाहीत, त्यांना धिक्कार असो." The 1888 Materials, 1053.

लाओदिकियाला दिलेला इशारा हा यिर्मयाच्या पहारेकऱ्यांच्या रणशिंगाचा नाद आहे, जो लाओदिकियन सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी ऐकण्यास नकार देत आहे. तो लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारीच्या कायद्यापूर्वी शहरांमधून निघून ग्रामीण मालमत्तेकडे पलायन करण्याचा इशारा आहे.

या विविध भविष्यवाणीपर रेषांविषयी मी आत्ताच जे मांडले, ते तुमच्या विवेकशक्तीस उत्तेजित करण्याचा एक प्रयत्न होता, जेणेकरून मी पुढे जे लिहिणार आहे त्याची तुम्ही खरोखर परीक्षा करावी, अशी प्रेरणा तुम्हाला मिळावी. कदाचित पशूच्या प्रतिमेची आणि पशूसाठीच्या प्रतिमेची सर्वात महत्त्वाची वैशिष्ट्यपूर्ण बाब अशी आहे की शेवटच्या दिवसांत पशूची आणि पशूसाठीची प्रतिमा अशा दोन घडणी घडतात. पहिली संयुक्त संस्थानांत, आणि त्यानंतर जगातील राष्ट्रांमध्ये.

पशूच्या प्रतिमेशी आणि पशूच्या प्रतिमेच्या संदर्भात काही विशिष्ट भविष्यवाणी-संबंधित वैशिष्ट्ये निगडित आहेत, जी योग्य रीतीने लागू करणे आवश्यक आहे, जर आपण रोमच्या या प्रतिमेच्या भविष्यवाणीतील परीक्षेच्या प्रक्रियेतून मार्गक्रमण करावयाचे असेल. पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकाळातील दुसरा एक महत्त्वाचा घटक असा आहे (जो अनेक साक्षीदारांवरून दाखविता येतो) की, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा काळ संयुक्त संस्थानांतील पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकाळात येतो; आणि जगातील राष्ट्रांमध्ये पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकाळाचा जो काळ आहे, तोच असा काळ आहे ज्यात त्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी (321 द्वारे प्रतीकित) अजूनही बाबेलमध्ये असलेली देवाची इतर मुले कळपात एकत्र केली जातात.

पशूची प्रतिमा ही परीक्षेच्या काळाच्या परस्परंशी जोडलेल्या अशा दोन विशिष्ट कालखंडांचे प्रतिनिधित्व करते; आणि ते दोन्ही परीक्षेचे काळ प्रकटीकरण अध्याय सातमधील एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या अंतिम एकत्रीकरणाचेही प्रतिनिधित्व करतात, ज्याच्या पाठोपाठ त्याच अध्यायातील महान लोकसमुदाय येतो.

रविवार कायद्याच्या वेळी, प्रकटीकरण अध्याय तेरावा, वचन अकरा मध्ये वर्णिल्याप्रमाणे, संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलते. त्यानंतर ते जगातील सर्व राष्ट्रांना फसविण्यासाठी पुढे जाते आणि त्या राष्ट्रांना असे सांगते की त्यांनीही, जसे संयुक्त संस्थानांनी नुकतेच केले, तसे पशूसाठी एक जागतिक प्रतिमा निर्माण करावी. ३२१ मधील कॉन्स्टन्टाईनच्या रविवार कायद्याने प्रतिनिधित्व केलेला, रविवार कायद्यापासून सुरू होणारा तो कालखंड, शेवटचे राष्ट्र पोपसत्ताक रोमपुढे नतमस्तक होते तेव्हा समाप्त होतो, जिथे ५३८ चा रविवार कायदा प्रतिनिधित्व केला जातो; कारण अध्याय तेराव्यामध्ये संयुक्त संस्थानांकडे पशूच्या प्रतिमेला प्राण देण्याची व तिला बोलण्यास प्रवृत्त करण्याची सत्ता आहे. हा कालखंड ३२१ च्या रविवार कायद्यापासून सुरू होतो आणि ५३८ च्या रविवार कायद्याने समाप्त होतो.

२००१ साली संयुक्त संस्थानांच्या सरकारने "Patriot Act" कायद्यात आणण्यासाठी तो "उच्चारला".

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.